

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Michala Rendy ve věci

žalobce: **T. Š.**
bytem N. 206, X V. M.
zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Kuchynkou
sídlem Moravské náměstí 15, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2017, č. j. KUZL-82267/2016, ve věci
bodového hodnocení řidiče

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

1. Městský úřad Valašské Meziříčí (dále jen „MěÚ“) sdělil žalobci oznámením ze dne 6. 5. 2015, č. j. MĚÚVM 23710/2015 dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče ke dni 3. 5. 2015 a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti záznamům bodů podal žalobce námitky, které MěÚ rozhodnutím ze dne 22. 11. 2016, č. j. MĚÚVM 64861/2016 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl a provedený záznam bodů potvrdil.
2. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí MěÚ potvrdil.
3. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného. Namítal, že:
 - a) žalovaný se řádně nevypořádal s odvolacími námitkami. Žalovaný de facto tvrdí, že je důležitá pouze samotná existence pravomocného rozhodnutí. Žalobce namítal konkrétní vady jednotlivých pokutových bloků, žalovaný však jeho námitky označil za formalismus a vady bloků bagatelizoval tím, že je nutné tolerovat určité nedostatky způsobené vyplňováním bloku ručně a v terénu. Nezkoumal však z pohledu žalobcem vytknutých vad, zda jednotlivá rozhodnutí, na základě kterých došlo k záznamu bodů, jsou pro záznam bodů způsobilým podkladem. Žalovaný pouze obecně konstatoval, že z jednotlivých případů jednoznačně vyplývají skutečnosti potřebné pro záznam bodů, ačkoliv tomu tak není;
 - b) žalovaný odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, který však na danou věc nedopadá, neboť žalobce proti strohým či zkratkovitým formulacím nebrojil;
 - c) některé pokutové bloky nesplňují požadavek jednoznačnosti a nezaměnitelnosti vymezení přestupkového jednání, tudíž nejsou způsobilým podkladem pro záznam bodů
 - v bloku ze dne 15. 1. 2015 č. FC/2013 C 1687099 (překročení rychlosti v obci) není uveden směr jízdy a není jednoznačně specifikováno místo, kde konkrétně k přestupku mělo dojít. Blok je tak neurčitý, neboť se jedná o mnohakilometrovou silnici II. třídy procházející obcí Poličná i mimo ni. V oznámení o uložení pokuty ze dne 16. 1. 2015 je již sice uvedeno číslo popisné 182, to však nemůže vadu samotného bloku zhojit;
 - v bloku ze dne 2. 7. 2014 č. FC/2013 C 1672527 (překročení rychlosti v obci) není uvedeno konkrétní místo, kde k přestupku mělo dojít. Místo je vymezeno jen ulicí Palackého v obci Valašské Meziříčí, kde se však nacházejí různá omezení rychlosti. Závěr žalovaného, že není určující, kde k přestupku došlo, je zcela chybný a odporující judikatuře (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2010, č. j. 4 As 28/2010-56). Blokované řízení je přísně formální a je tak nutné, aby všechny relevantní údaje byly na bloku uvedeny;
 - podle bloku ze dne 3. 5. 2015 č. GE/2014 E 1960603 měl žalobce porušit § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, stanovující povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem. Žalobce sice připoután nebyl, avšak ze zdravotních důvodů. Lékařské potvrzení ze dne 27. 4. 2015 žalobce MěÚ dodatečně doložil. Blok tak není způsobilým podkladem pro záznam bodů, neboť policejní

orgán uvedl nesprávnou právní kvalifikaci. Žalobce porušil § 6 odst. 6 zákona o silničním provozu, který však na předmětném bloku uveden není a tudíž přestupek nebyl spolehlivě zjištěn;

- blok ze dne 25. 2. 2014 č. FD/2013 D 0284817 je zcela zmatečný, neboť z formulace na něm uvedené (nevěnování se řízení vozidla), není vůbec zřejmé, čeho konkrétně se měl žalobce dopustit. Blok tudíž není způsobitým podkladem pro záznam bodů;
- blok ze dne 15. 8. 2014 č. FD/2013 D 0262755 obsahuje nesprávné datum narození žalobce (21. 12. 1994 namísto 25. 12. 1994) a nesprávnou právní kvalifikaci skutku („§ 123c/1k“ zákona o silničním provozu, ačkoli toto ustanovení písm. „k“ neobsahuje). Blok byl předložen jen ve fotokopii, která je špatně čitelná. Žalovaný byl povinen za takové situace obstarat originál bloku, pokud tento vůbec existuje, nikoli subjektivně vykládat špatně čitelné údaje, nadto pomocí tvrzení o jedinečném způsobu zápisu číslic daného policisty, který v řízení vyslechnut nebyl.

4. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Uvedl, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení je zcela legitimním podkladem pro záznam bodů do registru řidičů dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, přičemž v posuzované věci byla předmětná oznámení v námitkovém řízení na žádost žalobce doplněna o jim odpovídající kopie pokutových bloků. MěÚ si kopie pokutových bloků vyžádal v zájmu maximálního šetření práv žalobce, ačkoli tento brojil jen proti formálním nedostatkům bloků a nikdy netvrdil, že by se přestupků, za něž byl v blokovém řízení pokutován, fakticky nedopustil. Žalobní námitky směřující vůči předmětným pokutovým blokům jsou totožné s odvolacími námitkami, s nimiž se žalovaný bezezbytku vypořádal. Pokutové bloky jsou po obsahové stránce s oznámeními o uložení pokuty v souladu, bylo tedy prokázáno, že předmětná bloková řízení proběhla, že se žalobce dopustil jednání, která jsou uvedena v příloze k zákonu o silničním provozu a že body za tato jednání mu byly správně zaznamenány a sečteny. Všechny pokutové bloky byly vyplněny řádně a jednání, za která byl žalobce sankcionován, jsou popsána nezaměnitelným způsobem. Přezkoumávání dokonalosti vyplnění pokutového bloku není předmětem řízení o námitkách proti záznamu bodů. Závěrem zdůraznil, že z povahy blokového řízení plyne, že žalobce byl u projednání přestupku přítomen, tudíž mohl veškeré případné pochybnosti a nejasnosti na místě rozptýlit dotazy na přítomné policisty.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 s. ř. s. rozhodl krajský soud o žalobě bez jednání.
6. Nejprve se krajský soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nerefletoval odvolací námitky.
7. Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládá žalobci povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaně) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů žalobce považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné, přičemž každý žalobní bod je způsobitým projednání v té míře obecnosti, ve které byl formulován. Míra preciznosti žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u

soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit.

8. Namítal-li proto žalobce nereflexivní odvolací námitek žalovaným, aniž by konkrétně uvedl, které odvolací námítka zůstaly nevypořádány, nejedná se o dostatečně konkrétní žalobní bod. Krajský soud tudíž nemůže než obecně konstatovat, že žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolacími námitkami žalobce zabýval, přičemž obsáhlé vypořádání těchto námitek je uvedeno na str. 11 až 19 napadeného rozhodnutí. Tvzení žalobce, že by žalovaný uváděl, že postačuje pouze pravomocné rozhodnutí, aniž by se jakkoli zabýval jeho kvalitou, není pravdivé. Žalovaný opakovaně v napadeném rozhodnutí uvedl, jaké skutečnosti zjistil z jednotlivých pokutových bloků, vyhodnotil a je dospěl k závěru, že všechny bloky jsou vyplněny způsobem nevzbuzujícím pochybnosti o tom, jakého protiprávního jednání se žalobce dopustil a kde a kde se tak stalo. Na námítka žalobce nereagoval žalovaný obecně, nýbrž každou námitku zcela konkrétně a adresně vypořádal. Žalobní bod a) je tudíž nedůvodný.
9. Žalobní bod b) je zcela lichý. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, nezmínil žalovaný jako zásadní rozhodnutí mající vliv na vypořádání odvolacích námitek žalobce. Tento rozsudek je zmíněn toliko v citaci na str. 12 napadeného rozhodnutí jako součást citace z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, přičemž tuto citaci zvolil žalovaný jako součást úvodu k vypořádání odvolacích námitek, tj. jako součást obecných teoretických a judikатурních východisek. Zkratkovitým formulacím se dále žalovaný v napadeném rozhodnutí nijak nevěnoval, tudíž se jeho úvahy s obsahem odvolacích námitek nemíjí.
10. K žalobnímu bodu c) krajský soud předně uvádí, že § 123f zákona o silničním provozu upravuje speciální institut obrany proti chybnému záznamu o přidělení nebo odečtení bodů. V námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je tak možno uplatňovat námítka v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, a přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku došlo, ale byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 4). Dále krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2009, č. j. 2 As 19/2009 - 93, ve kterém je uvedeno, že „[s]právní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“
11. Právě o posledně zmíněné však žalobce svými námitkami vůči formálním nedostatkům předmětných pokutových bloků usiluje.

12. Principiálně je tak třeba odmítnout námitku, že ve dvou z pokutových bloků (ze dne 15. 1. 2015 a 2. 7. 2014) jsou přestupková jednání nedostatečně identifikována co do místa spáchání přestupku ve smyslu absence čísla popisného budovy, u níž bylo zjištěno porušení povoleného rychlostního limitu, či ve smyslu absence uvedení směru jízdy, neboť případná nepřesnost v označení místa spáchání přestupku tohoto druhu nemůže mít vliv na skutečnosti posuzované správním úřadem v řízení o námitkách proti záznamu bodů. Nedostatečně konkrétní vymezení místa spáchání přestupku může mít v některých případech sice vliv na právní kvalifikaci skutku, ta však v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče nemůže být úspěšně namítána.
13. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2010, č. j. 4 As 28/2010-56, jímž žalobce v této souvislosti v žalobě argumentuje, byl vydán ve věci žaloby proti rozhodnutí správních orgánů o přestupku, nikoli ve věci žaloby proti rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů na podkladě pokut uložených v blokovém řízení. V případě, kdy řidič vozidla s projednáním přestupku v blokovém řízení nesouhlasí, otvírá si tím možnost namítat ve správním řízení všechny skutkové a právní námitky, včetně námitek procesního charakteru. Ve vztahu k místu spáchání přestupku tak může ve správním řízení namítat právě například jeho nedostatečnou konkretizaci, jež může mít u některých přestupkových jednání (typicky právě u překročení povolené rychlosti) zásadní vliv na správnost právní kvalifikace. V důsledku nedostatečně konkretizovaného místa spáchání přestupku totiž mohou panovat pochybnosti o tom, zda ke spáchání přestupku skutečně došlo v místě, kde platí předmětná regulace rychlosti, ať již vymezená dopravní značkou nebo územím obce. Neodstraní-li správní orgány tyto pochybnosti jasným a nezaměnitelným způsobem vymezení místa spáchání přestupku, bude takové rozhodnutí trpět zásadní vadou mající vliv na jeho zákonnost.
14. Tyto závěry však nelze bez dalšího přenášet do řízení o námitkách proti záznamu bodů, obzvláště pak, pokud byly body zaznamenány na základě rozhodnutí vydanému v blokovém řízení, jehož podmínkou je souhlas obviněného z přestupku, který svým podpisem pokutového bloku stvrzuje, že s údaji na něm uvedenými souhlasí, což platí i pro vymezení místa spáchání přestupku.
15. Pokutový blok je třeba hodnotit jako způsobitý podklad pro záznam bodů v registru řidičů, pokud jsou z něj seznatelné údaje relevantní právě pro učinění záznamu bodů, tj. údaje umožňující subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání.
16. Krajský soud přezkoumal pokutové bloky ze dne 15. 1. 2015 a 2. 7. 2014 a zjistil, že v obou je uveden stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil a podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován. Místo spáchání přestupku je v pokutovém bloku ze dne 15. 1. 2015 vymezeno jako „*Poličná, sil. II/150*“ a v pokutovém bloku ze dne 2. 7. 2014 jako „*Valašské Meziříčí – Palackého*“, přičemž v obou případech bylo jednání žalobce kvalifikováno jako porušení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, který stanoví, že *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1*. V obou pokutových blocích je uveden konkrétní název obce, tudíž bylo jednání žalobce specifikováno zcela dostatečně tak, aby umožnilo v kombinaci s použitou právní kvalifikací subsumpci tohoto jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu. Jelikož byl v obou případech skutek popsán též uvedením

času spáchání přestupku, byly tyto přestupky individualizovány natolik určitě, že je jejich záměna s jiným jednáním vyloučena.

17. Pro úplnost odkazuje krajský soud na závěry uvedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, zopakované pak rovněž i v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, s nimiž jsou výše uvedené úvahy krajského soudu v souladu. Nejvyšší správní soud uvedl, že *„[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce... Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsoblosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“*
18. Prakticky tytéž závěry lze vztáhnout též k námitkám žalobce vůči pokutovému bloku ze dne 3. 5. 2015, spočívajícím v tvrzení, že žalobce se nemohl dopustit porušení povinnosti stanovené v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, když disponoval lékařským potvrzením o nemožnosti být připoután bezpečnostním pásem ze zdravotních důvodů.
19. Ve vztahu k této námitce je třeba poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 – 16, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že pokud *„žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo možné uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. V tomto řízení již nelze ani dodatečně prokazovat, event. vyvracet existenci a pravost lékařského potvrzení v době spáchání přestupku.“*
20. V § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, byly zakotveny tři podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení, které spočívají ve spolehlivém zjištění přestupku, v nedostatečnosti jeho vyřízení domluvou a v ochotě obviněného z přestupku pokutu zaplatit. Orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení tedy po zjištění skutku a ztotožnění osoby, která se ho dopustila, si nejprve učiní úsudek o tom, zda se jedná o přestupek, zda je tento přestupek spolehlivě zjištěn, zda jej nestačí vyřídit domluvou a zda jsou splněny i další zákonné podmínky pro jeho projednání v blokovém řízení. Následně zjišťují, zda je obviněný z přestupku ochoten pokutu v blokovém řízení zaplatit. V případě udělení souhlasu s vyřízením přestupku v blokovém řízení orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení vystaví pokutový blok, jehož převzetí potvrdí pachatel přestupku svým podpisem. V případě nesouhlasu obviněného z přestupku s uložení pokuty v blokovém řízení probíhá následně správní řízení podle § 67 a násl. zákona o přestupcích. V daném případě žalobce nezpochybňoval pravost svého podpisu na předmětném pokutovém bloku. S projednáním přestupku v blokovém řízení souhlasil a věděl, že uložení pokuty v blokovém řízení je způsobem vyřízení věci. S ohledem na popis přestupkového jednání uvedený na

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch..

předmětném bloku, tj. že „řidič nebyl během jízdy připoután bezpečnostním pásem, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“, který je natolik jednoznačný a srozumitelný, nevznikl žádný prostor pro možnost vzniku domněnky žalobce, že je pokutován za absenci lékařského potvrzení, tj. porušení povinnosti stanovené v § 6 odst. 6 zákona o silničním provozu. S ohledem na zásadu *vigilantibus iura* je třeba vycházet z toho, že se žalobce svým souhlasem s uložením pokuty v blokovém řízení dobrovolně vzdal zjišťování skutkového stavu věci ve správním řízení o přestupku (viz shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 207/2014 – 24). Žalobní námitka je tak nedůvodná.

21. Blokem ze dne 25. 2. 2014 se žalovaný podrobně zabýval na str. 16 napadeného rozhodnutí, kde zcela přiléhavě poukázal na skutečnost, že žalobci byla tímto blokem uložena pokuta za dva přestupky. Srozumitelně pak objasnil, že případné vady v popisu jednání, kvalifikovaného na tomto pokutovém bloku jako porušení § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu (nevěnování se řízení a nesledování situace v provozu), nemohly mít jakýkoli vliv na zákonnost rozhodnutí o námitkách, neboť záznam bodů na podkladě předmětného pokutového bloku nebyl učiněn ohledně porušení této povinnosti, která bodovému hodnocení ani nepodléhá, nýbrž ve vztahu k porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tj. porušení povinnosti být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, za které musí být řidiči zaznamenány dle přílohy k zákonu o silničním provozu 3 body. S argumentací žalovaného se krajský soud zcela ztotožňuje. Žalobní bod je tudíž lichý.
22. Poslední námitka směřuje vůči čitelnosti údajů uvedených v bloku ze dne 15. 8. 2014, resp. vůči správnosti jejich přečtení správními orgány obou stupňů. Žalovaný se analýzou tohoto pokutového bloku a námitkami žalobce vůči němu podrobně zabýval na str. 17 napadeného rozhodnutí. Krajský soud předně zdůrazňuje, že žalobce ve správním řízení ani v žalobě nenamítal, že by uvedený přestupek nespáchal a předmětný pokutový blok nepodepsal. Žalobce poté, co se s obsahem předmětného pokutového bloku seznámil, nepožadoval doložení jeho originálu, přičemž v doplnění námitek ze dne 27. 8. 2015, a poté ani v odvolání proti rozhodnutí MěÚ, nenamítal, že by kvalita fotokopie předmětného bloku znemožňovala jeho čitelnost. Pokud tedy žalobce sám byl schopen údaje na kopii předmětného bloku přečíst a polemizovat s jejich výkladem správními orgány, nevznikla potřeba vyžádat pro potřeby daného řízení originál této listiny. S žalovaným lze souhlasit, že čitelnost uvedeného pokutového bloku je poněkud zhoršená (což platí zejména pro fotokopii založenou ve správním spisu odvolacího orgánu, kdy fotokopie založená na č. 1. 23 správního spisu MěÚ je výrazně kvalitnější), avšak kvalita fotokopie ani rukopis policisty, který předmětný pokutový blok vyplnil, neznemožňují přečtení sporných dvou číslic. Krajský soud poté, co se s listinou seznámil, dopěl k jednoznačnému závěru, že druhá číslice v kolonce č. 2 (datum narození žalobce), jakož i třetí číslice v kolonce č. 6 (právní kvalifikace), je číslo „5“ a nikoli číslo „1“ nebo „3“, jak se snaží dovodit žalobce. Policista, který předmětný pokutový blok vyplnil, zřetelně dle porovnání s dalšími číslicemi uvedenými v tomto bloku, píše číslici „5“ jako svislou čáru zahnutou vlevo, tedy *de facto* jako písmeno „j“, doplněné šikmou čárkou vzhůru, a nikoli způsobem vyučovaným ve školách, tj. svislou čárkou s bříškem, doplněnou kolmou čárkou nahoře. Tento způsob psaní čísla „5“ však není nikterak neobvyklý a veškeré popsané tahy jsou v obou sporných případech zřejmé. Naopak čísla „1“ a „3“ policista vyplňující blok napsal při vyplňování dalších kolonek zcela odlišně. Krajský soud proto uzavírá, obsah předmětného pokutového bloku námitku žalobce vyvrací. Na tomto bloku je uvedeno

jako datum narození žalobce 25. 12. 1994 a pokuta byla uložena za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

23. Jelikož soud shledal všechny žalobní body nedůvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 11. července 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu